

هوآللّه

بمبئی

جناب نوش پرهوش علیه بهآء الله الأبهی

هوآللّه

ای نوش پر جوش و خروش صد کرور شعرا و فصحا و بلغا در این تودهٔ غربا آمدند و رفتند و انفاس را در هوا و هوس صرف نمودند و اوقات را بی‌ثمر گذراندند یکی ستایش باغ و راغ و شجر و ثمر نمود و دیگری وصف باغ و میغ و بحر و بر یکی از طراوت رخ بتان زبان گشود و دیگری از حلاوت عارض مهوشان برخی از سهم و سنان سام و نریمان وصف کردند و بعضی از یال و کویال رستم دستان نعت نمودند ولی کل اوهام بود الحمد لله تو ستایش جمال قدم و اسم اعظم روحی لأحبائنه الفداء نمودی و بشکر عنایت حیّ قدیم لب گشودی و داد سخن دادی و حقّ فصاحت و بلاغت ایفا نمودی پس شکر کن که بچنین موهبتی مخصّص گشتی و بچنین عنایتی مؤیّد شدی صبح رضوانست و بامداد امداد جمال بی‌انداد و این عبد بیاد تو و یاران الهی دمساز کل را تحیت برسان و بشارت بی‌پایان عنایت یزدان ده ع ع

این سند از [کتابخانهٔ مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۵ ژوئن ۲۰۲۲، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر